

בית המשפט המחחי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 14-10-14165 מדינת ישראל נ' קלומדיין(עציו)

בפני כב' השופטת הרכבתה, נגה חדד

המעוררת **מדינת ישראל**

נגד

המשיב **הנרייך קלומדיין**

פסק דין

- 1 לפניו ערעור שהגישה המרינה – רשות ההגירה והאוכרוסין נגד החלטת בית הדין לביקורת משמור ז
2 של שוהים שלא כדין מיום 14.10.6. במסגרת החלטתו הרה בית הדין על שחרור המשיב ממשומו;
3 מטעמים הומניטריים.
- 4
- 5
- 6 **העובדות:**
- 7 1. המשיב, נתן שוודי, ביקר בישראל פעםיים בשנות התשעים. פעם שלישי נכנס המשיב
8 לישראל בשנת 1998 ברישון לישיכת ביקרו (ב/ב), למשך שלושה חודשים. מאז נשיר
9 המשיב בישראל מבלי שהסתדר את חיותו החוקית בה.
10 מכתביו הטענות עליה כי המשיב היה נשוי בעבר לישראלית, התרגש ממנה ואח"כ פגש
11 ישראליות אחרת, וכי עימה שנים בזירות ולזוג נולד ילד. לדבריו, חזר לישראל בשנת 1998,
12 על מנת להיות קרוב לבנו.
13
- 14 ביום 28.9.2014 נעצר המשיב וחובה בפני הממונה על ביקורת הגבולות. מפרוטוקול הדיון לפניו
15 ממונה על ביקורת הגבולות עליה כי המשיב שותף בمسئלה ברוחבות ומתגורר ביבנה. עד
16 עליה כי איינו בקשר עם בנו בשנתיים האחרונות, על אף רצונו בקשר כאמור.
17 נוכח היותו שווה ללא אשרה החליט הממונה על העברתו לשומרות עד להרחקתו מישראל.
18
- 19 2. המשיב ערד לבית הדין לביקורת משמרות של שוהים שלא כדין.
20 בית הדין שמע את הצדדים, את טענות המעוררת בדבר העדר עילה חוקית לשחרור המשיב
21 משמרות ואת דבריו של בא כוח המשיב בדבר נסיבות חייו, ונחתן קבע כך:
22 "מבחןת הדין אין לי אלא להסכים עם עמדות משרד הפנים.
23 ייחד עם זאת, אין להתעלם מכך כי המוחץ הגיע לישראל משבzieה, שהיא מדינה
24 ערבית מפותחת.
25 בסיבות שתוארו לעיל, יש מקום לנוהג במקרת דין לפניות משורות חזין.
26 המוחץ הצהיר כי יוכל ובקשו לקבל מעמד מטעמים הומניטריים תייחה, יעוזב
27 את ישראל.

בית המשפט המחווי מרכז-לנד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 14-10-14165 מדינת ישראל נ' קלומדיין(עzyr)

במהלך הדין שנערך לМОוחק התרשםתי כי יש לנו בו אמון ועל כן יש מקום לאפשר לו
למצות את ההליכים לקבלת מעמד, הגט שתהית ראוי לפעול בנדון טרם נעצר.
(ראו החלטת בית הדין מיום 14.10.6.)

בית הדין תורח לשחררו ממשמורה בתנאים המפורטים בchalutah.
המערערת עתורה לעסוק בשטרור, והגישה את הערעור שלפני.

- טענות הצדדים בערעור:**
3. המערערת טוענת כי החלטת הממוונה אינה סבירה. לטענתה, הממוונה שחרר את המשי:
שלא מכוח סעיף 13ו בחוק הכנסת לישראל חוקב את התנאי לשהרו ממשמורה כאמור,
אלא מטעם חיצוני לחוק המכוונה בchalutah בית הדין "לפניהם משורת הדין". בכך חריג בין
הדין מסמכותו ועל כן יש לבטל החלטתו.
 4. המשיב מצדו מצדד בchalutah בית דין.

דיון והפרעה:

סעיף 13ו בחוק הכנסת לישראל מונח את התנאים אשר בהתקיימות ניתן לשחרר עצה.
ממושמורת לאחר שנמצא כי שהה שלא כחוק בישראל. בין תנאים אלה קובע סעיפים 13ו
(2) ו- 13ו (3), כי ניתן לשחרר עצור ממשמורה אם מצא הממוונה כי העצור יצא מישראל;
בעצמו בפרק מועד שקבע לו וכי לא יהיה קושי באיתורו אם לא יצא במועד שקבע.

בית הדין מבאר ברוח בתק הקטינה כי הוא נותן אמון במשיב, ובהת恭תו כי יזוב או!
ישראל אם בקשו לקבות מעמד לא תוסדר, ומכאן התמלאו הדרישות הקבועות בסעיף 13ו.
(2) בחוק.

כמו כן, סעיף 13ו (3) קובע כי ניתן לשחרר עצור ממשמורה מקום בו נמצא נסיבו;
הומיניטריות מיזוחות המצדיקות את שחרורו ממשמורות. נסיבות כאלה תוארו בchalutah:
הmmoונה, ככל הנוגע לרצון המשיב לקיים קשר עם בנו, ודברים אלה אף על בדינו לפני,
וחתרשמי גם אני, כי מדובר בכוונה כנה.

וכה אלה, על אף נוסח ההחלטה כי מדובר בchalutah שהיא "לפניהם משורת הדין",
אין משתמע כי היא מדובר בchalutah שהיא מנוגדת לדין, או "מחוץ לדין" כתענית המערערת.
הchalutah מעוגנת בסעיף החוק המתירים שחרור ממשמורות.

בנוגע להתייחסות הממוונה למזרית מוצאו של המשיב וההערכה כי מדובר בנסיבות מפותחת,
איי מוצאת על מה יצא קופה של המערערת בעניין זה. מזרית מוצאו של המשיב ותנאי
החיים בה הם נסיבה אחת, רלבנטית, מבין כל נסיבות הנשקלות בכל מקרה ומרקח, עז'
נדרש הממוונה לבחון האם יחוור העצור למדינה מרצונו החופשי אם לאו. אין הכוונה כי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 14-10-14165 מדינת ישראל נ' קלומדיין(עצד)

בכל מקרה בו מדובר במדינה מוצא מפותחת ישוחרר אדם השווה שלא כדין בישראל
משירות. החלטה תליה במקרה מסוימות העניין.

בנסיבות המקרה כאן, כאשר מדובר באדם השווה 16 שנים בישראל, עובד ומתפרנס ואין
חשש שישתקע בישראל אם ישוחרר ממשמרות, כתעתת המעררת, משום שכבר השתקע בה
במהלך השנים, מקום בו הובטחה חזרתו בעירבו כתפי גבוה, טחח נסיבות היו האישיות
ומדינתי מוצאו המאפשרת חיי רוחה לטוושבה, אם יורחק מישראל, אני מוצאת כי לא נפל
פגם בהחלטה נשוא העור על תאי השחרור שנקבע בה.

בזקודה זו יש להציג כי בית המשפט לעניינים מנהליים אינו מחייב את שיקול דעת הרשות
בשיקול דעתו, על אף אם היה מחליט אחרת אילו היה העניין מגע לפניו לראשונה, אלא אם
מדובר בהחלטה שאינה סבירה באופן חריג.

משמעותי שאין מדובר בהחלטה בלתי סבירה באותו חריג כאמור, אני קובעת כי העור
נדחה.

נוח היהות ההחלטה נשענת על טעפי חוק ברורים, וסבירות ההחלטה, לא מצאת לייב
בצوع ההחלטה.

סוף דבר:
העורור נדחה.
המשיב ישוחרר ממשמרות בתנאים כדלקמן: חפזה בסך 20.000 ש' בネット'ג עד ליום 27.10.2014.
בקשה לקבלת מעמד מטעמים הומניטריים תוגש לי אחר מיום 13.11.2014.
יתר התנאים שנקבעו בהחלטת בית הדין למשמרות בעינם.
המועדות תעביר החלטה זו לצדדים בהקדם האפשרי.
ניתן היום, י"ח תשרי תשע"ה, 12 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.

27 נגה אחד, שופט בכירה
28
29
30

בית המשפט המחווי מרכז-לד שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"ג 14-10-54161 מדינת ישראל נ' קלומדיון(עצייר)

1
2
3

4 מטל 4